

บทที่ 509
วันคริสต์มาสปี 2025

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ขณะที่ลูกกำลังเขียนบทสวดบทนี้ถวายแด่พระองค์ อีกไม่ถึงสองสัปดาห์ก็จะถึงหนึ่งในสองวันที่สำคัญที่สุดในศาสนาคริสต์ของเรา นั่นคือ วันที่เรียกอย่างเป็นทางการว่า วันพระคริสต์สมภพ หรือที่คนทั่วโลกเรียกกันว่า วันคริสต์มาส (อีกหนึ่งวันที่สำคัญที่สุดไม่น้อยกว่ากันคือวันฉลองปัสกา)

ความหมายและความสำคัญของวันคริสต์มาสคงขึ้นอยู่กับปัจเจกบุคคล สำหรับคนทั่วไปและคนส่วนใหญ่ในโลก ตะวันตก วันคริสต์มาสน่าจะมีความหมายและความสำคัญมากที่สุด โดยเฉพาะเด็กๆ เพราะจะเป็นวันแห่งการให้ของขวัญ การตกแต่งสถานที่ต่างๆ ด้วยต้นคริสต์มาสพร้อมไฟระยิบระยับอย่างสวยงาม มีชุดประดับของเทศกาลห้อยอย่างตระการตา และมักจะมียกล่องห้อยของขวัญวางไว้ใต้ต้นคริสต์มาส เป็นการสื่อถึงการจะแจกของขวัญให้ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะเด็กๆ ก็จะต้องหน้าตั้งตารอของขวัญจากคุณพ่อคุณแม่ ปู่ย่าตายายและญาติผู้ใหญ่อย่างใจจดใจจ่อ อะไรที่หวังอยากได้มาทั้งปี ก็จะได้วันนี้แหละ 😊 และสำหรับห้างและร้านค้าต่างๆ ไม่ว่าจะอยู่ในส่วนไหนของโลก ก็จะเป็นช่วงยอดขายเพิ่มขึ้นอย่างมาก เพราะหลังจากฉลองคริสต์มาสเสร็จเพียงไม่กี่วัน ก็จะถึงปีใหม่ ผู้คนก็ฉลองเพิ่มเติมอีก

สรุปช่วงปลายเดือนธันวาคมเป็นช่วงแห่งการฉลองและแจกของขวัญ 😊😊😊

แต่สำหรับผู้ที่เป็นคริสตชน ไม่ว่าจะอยู่ในนิกายใด วันคริสต์มาสเป็นวันที่มีความหมายมากกว่าการแจก-รับของขวัญ อีกนั่นแหละ มีความหมายมากน้อยแค่ไหน ก็ขึ้นอยู่กับว่าคริสตชนคนนั้นๆ มีความเชื่อ ความศรัทธา และความสัมพันธ์กับพระเจ้าลึกซึ้งเพียงไหน

วันก่อน ลูกมีโอกาสรู้จักหญิงสาวผู้หนึ่ง อายุอยู่ในวัยของลูกๆ ก่อนพบเธอ ลูกทราบว่าเธอเป็นคาทอลิก จึงรู้สึกดีใจที่ได้รู้จักลูกหลานคาทอลิกอีกคนหนึ่ง นอกจากทราบว่าเธอเป็นคาทอลิก ลูกไม่ทราบอะไรเกี่ยวกับประวัติหรือความเชื่อของเธอในด้านศาสนาเลย

ในช่วงสั้นๆ เพียงครึ่งชั่วโมงเศษที่ลูกได้คุยกับเธอ ลูกได้ทราบว่าบิดาของเธอเคยศึกษาเป็นเณร แต่เมื่อจบการศึกษาแล้วไม่ได้บวช ต่อมาได้แต่งงานกับมารดาของเธอ ซึ่งไม่ใช่เป็นคริสตชน เธอได้เรียนหนังสือที่โรงเรียนคาทอลิกแห่งหนึ่งและที่นั่นเอง เธอได้เรียนเกี่ยวกับศาสนาคริสต์ของเรา ได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้าและได้เรียนรู้เกี่ยวกับวันคริสต์มาส หลังจากจบการศึกษาระดับมัธยมปลายแล้ว เธอก็ได้ไปเรียนต่อมหาวิทยาลัย และนั่นคือการจบการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของศาสนาคริสต์ด้วย จากวันนั้นถึงวันนี้ ก็ 20 ปีเศษแล้ว

“เธอเป็นสัตบุรุษวัดไหนลูก?” ลูกถาม เธออีกอึกเล็กน้อย ลูกเดาเหตุผลออกมาเธอก็คงไม่ได้ไปวัดเป็นประจำ จึงไม่อยากจะตอบคำถามนี้ของลูก “เธอมีส่วนร่วมกิจกรรมกับคณะหรือองค์กรใดในพระศาสนจักรไหมคะ?” เธอสั่นศีรษะ “ทราบไหมว่าขณะนี้พระศาสนจักรมรณรังคีในคริสตชนอ่านและศึกษาพระคัมภีร์” “ไม่ทราบค่ะ” “เธอทราบไหมว่าพระศาสนจักรมีที่สังฆมณฑล?” “ไม่ทราบค่ะ” “เธอทราบไหมว่าแต่ละสังฆมณฑลปกครองโดยใคร?” “ไม่ทราบค่ะ” “เคยคิดจะศึกษาพระคัมภีร์ไหม?” เธอสั่นศีรษะ “ทำไม่ล่ะ?” “กลัวอ่านแล้วไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิด” “มีอะไรในพระคัมภีร์ที่จะเป็นพิษเป็นภัยแก่ผู้อ่าน หากเข้าใจผิดหรือ?” เธอมองลูกด้วยสายตาที่ไม่มีคำตอบ “ห่ามั่วฟังพระสังฆราชเทศน์สอนพระคัมภีร์ทุกเช้าก่อนเริ่มวันใหม่เลย

เธอสนใจจะฟังบ้างไหม ถ้าสนใจหม่ามีจะส่งต่อบทเทศน์ให้” หญิงสาวตอบด้วยน้ำเสียงไม่ค่อยเต็มคำ “ก็น่าจะดีนะคะ” ลูกถามอีกเป็นคำถามสุดท้าย “เธอไปวัดบ่อยแค่ไหนลูก?”

“ปีละ 1 ครั้งค่ะ คีนคริสตมาส”

วินาทีนั้น ลูกหยุดกึก การจะชักจูงให้คริสตชนที่ไปวัดปีละ 1 ครั้งให้มาอ่านและศึกษาพระคัมภีร์นั้นคงเป็นเหมือนการจะไปชักชวนเด็กอนุบาลมาเล่นเจ็ทสกี!!!

ณ ขณะนั้น ลูกทราบว่าลูกต้องจบการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องความเชื่อและบริบทของการปฏิบัติตนให้เป็นคริสตชนที่ควรจะเป็นกับหญิงสาวผู้นี้ไว้เพียงแค่นี้ เราเพิ่งเจอกันเป็นครั้งแรก ขึ้นไปถามเจาะลึกมากเกินไปเกี่ยวกับการเป็นคริสตชนของเธอจะกลายเป็นเรื่องละลาบละล้วงความเป็นส่วนบุคคลของเธอ

อย่างน้อย เธอยังไปวัดปีละ 1 วัน นั่นคือวันคริสตมาส!

ลูกเปลี่ยนเรื่องคุยเป็นเรื่องอื่น แต่ในใจลูก ลูกคิดและวางแผนในใจว่าลูกจะหาทางและหาโอกาสสอนให้เด็กอนุบาลคนนี้ รู้จักเรียนว่าน่าให้เป็นและสักวัน เมื่อเธอเติบโตใหญ่ขึ้น ค่อยสอนให้เธอมาเรียนการเจ็ทสกี 😊😊😊

จากการสนทนากับเด็กสาวคนนี้ ทำให้ลูกยิ่งเห็นความสำคัญของการปลูกฝังความเชื่อความศรัทธาในลูกหลานของเราในครอบครัว ในฐานะเป็นพ่อแม่ ปู่ย่าตายาย เราต้องทำตนให้เป็นตัวอย่าง ให้เป็นแบบฉบับให้ลูกหลานเห็น เพื่อลูกหลานของเราจะได้เจริญรอยตามแบบฉบับที่เราเป็น ลูกยังไม่เคยเห็นครอบครัวใดที่ลูกหลานจะสามารถทำตนให้เป็นต้นแบบแห่งความเชื่อความศรัทธาให้พ่อแม่ปู่ย่าตายายปฏิบัติตามเลย 😊

สำหรับคริสตชนที่เข้าใจและเข้าถึงความรักของพระเจ้า คริสตมาสเป็นวันที่มีความหมายสำหรับเรามนุษย์มากที่สุด เพราะพระเจ้าประทานของขวัญที่ล้ำค่าเกินคำบรรยายใดๆ แก่พวกเรามนุษย์ นั่นคือ พระบุตรของพระองค์ให้มาบังเกิดเป็นมนุษย์และเพื่อไถ่บาปพวกเรา

ประโยคนี้ เราได้ยินได้ฟังมาตลอด แต่ความหมายของประโยคนี้นึกซึ่งและมีความหมายเกินคำอธิบายใดๆ ในบริบทของความเป็นมนุษย์จะเข้าใจได้อย่างถ่องแท้และอย่างจริงๆ จังๆ

ลองถามว่ามีครอบครัวใดในโลกนี้ที่ยินดียกลูกหรือหลานของครอบครัวตัวเองไปตายเพื่อคนที่พวกเขายังไม่รู้จักด้วยซ้ำ มีไหม?

ในฐานะเป็นลูกของพระองค์คนหนึ่ง ตัวเล็กแทบมองไม่เห็นหากเทียบกับประชากรองค์รวมของโลกที่กตัญญูต่อพระคุณของพระเป็นเจ้าอย่างสิ้นสุดจิตใจ ลูกขอต้อนรับวันคริสตสมภพปี 2025 นี้ด้วยความหวัง ความสันติสุข ความปิติยินดีและความรัก และขอถวายชีวิตทั้งครบนในการรับใช้พระองค์ตามน้ำพระทัยของพระองค์ตลอดปีใหม่ 2026 และตลอดไป พระเจ้าข้า

“หญิงพรหมจารีจะตั้งครรภ์และจะคลอดบุตรชาย ซึ่งจะได้รับนามว่า ‘อิมมานูแอล’” มัทธิว 1:23

อาแมน

ลูกขอพระ: องค์คุณแห่ง

www.vvsharefoundation.org

